

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 175/2014
20.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Н. и др, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Н., адвоката Д.С. и захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ј., адвоката Р.Р., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К бр.42/13 од 18.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2808/13 од 15.10.2013. године, у седници већа одржаној 20.03.2014. године, једногласно, је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Н. и браниоца окривљеног М.Ј., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К бр.42/13 од 18.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2808/13 од 15.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К бр.42/13 од 18.06.2013. године, окривљени З.Н. и М.Ј. оглашени су кривим сваки због извршеног кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 33. КЗ и осуђени на појединачне казне затвора у трајању од по 20 година, у које им је урачунато време проведено у притвору и то окривљеном З.Н. у периоду од 22.09.2011. године од 12,00 часова, а окривљеном М.Ј. од 22.09.2011. године од 18,00 часова па до упућивања у установу за издржавање казне затвора.

Истом пресудом окривљени су у смислу члана 196. став 4. ЗКП ослобођени дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2808/13 од 15.10.2013. године одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног З.Н. и његовог

браниоца и окривљеног М.Ј. и његовог браниоца и пресуда Вишег суда у Суботици К бр.42/13 од 18.06.2013. године је потврђена.

Бранилац окривљеног З.Н., адвокат Д.С., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. став 1. и члана 483. ст. 1. и 3. ЗКП, због повреде одредбе из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде људских права и слобода окривљеног које су зајемчене Уставом, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде укине, те предмет врати првостепеном суду, потпуно измењеном већу, на поновно одлучивање.

Бранилац окривљеног М.Ј., адвокат Р.Р., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, такође због повреде одредбе из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде људских права и слобода окривљеног које су зајемчене Уставом, такође са предлогом да Врховни касациони суд по усвајању захтева, укине побијане пресуде, те предмет врати првостепеном суду, са потпуно измењеним већем, на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених З.Н. и М.Ј., Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви поднети, те је по оцени навода и предлога у захтевима, у односу на првостепену пресуду, уз примену члана 604. ЗКП ("Службени гласник РС", број 72/2011) нашао:

Захтеви за заштиту законитости нису основани.

Неосновано се у захтевима за заштиту законитости, бранилаца окривљених З.Н. и М.Ј. наведене правноснажне пресуде побијају због повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, са образложењем да се исте заснивају искључиво на исказу сведока К.П., која је ванбрачна супруга окривљеног М.Ј. и показује изразиту нетрпељивост према породици свог ванбрачног супруга а нарочиту нетрпељивост испољава према окривљеном З.Н., чији исказ је, као такав пристрасан и компромитован. Ова сведокиња, према наводима у захтевима, чак није приступила на последњи главни претрес на који начин су повређена Уставом загарантована права окривљених да о новим околностима, које су се појавиле у току суђења (да они нису учиниоци предметног кривичног дела) испитају сведока.

Ови наводи захтева којима се доводи у питање дозвољеност доказа - исказа сведока К.П., су већ неосновано истицани, у поступку по редовном правном леку, а Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао Апелациони суд у Новом Саду, на странама 2 и 3 образложења другостепене пресуде и на исте упућује, у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд налази да се побијане пресуде не заснивају искључиво на једном доказу, исказу сведока К.П., већ се заснивају на дозвољеним доказима, изведеним током доказног поступка, детаљно наведеним на страни 12 и 13 првостепене пресуде, а затим оцењеним појединачно и у вези са осталим доказима, те су наводи у захтевима бранилаца окривљених, да је у редовном кривичном поступку учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а оцењени као неосновани.

Надаље, наводима, у захтевима бранилаца окривљених, да је суд без ваљаног образложења отклонио саслушање сведока М.С. да суд није одговорио на најбитнија питања ко, када и чиме је извршио предметно кривично дело чиме је онемогућио утврђивање материјалне истине, суштински се побија правилност утврђеног чињеничног стања из члана 440. ЗКП, што одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а није предвиђено као разлог за подношење овог ванредног правног лека, од стране окривљеног, преко изабраног браниоца.

Такође, се захтевима, бранилаца окривљених, указује и на повреду људских права и слобода окривљених која су им зајемчена Уставом, међутим, како је чланом 485. став 3. ЗКП-а прописано да се у случају подношења захтева из разлога прописаних у члану 485. став 1. тачка 3. ЗКП-а доставља и одлука Уставног суда, што овде није учињено, Врховни касациони суд о овом делу захтева, бранилаца окривљених, није одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. и став 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**